

HUMANITÁRIUS KATASZTRÓFA FENYEGETI DÁRFÚRT AZ AL FASERBAN ELKÖVETETT MÉSZÁRLÁSOK UTÁN

Legalább kétezren meghaltak és több mint százezren elmenekültek a szudáni Al Faserből, miután a Gyorsreagálási Támogató Erők (RSF) elfoglalták a dárfúri várost. A nem arab népességgel szembeni kegyetlenségéről ismert szervezet hatalmas vérfürdőt rendezett.

Súlyos humanitárius válságra figyelmeztet az ENSZ Dárfúrban, az Al Faser városában elkövetett kegyetlenségek után. 2025. október vége óta több mint [százezer](#) ember hagyta el Észak-Dárfúr tartomány központját. Túlnyomó többségük a térség menekülttáborokban és más városaiban, köztük Távilában keresett menedéket. A jelenleg Dárfúrban tartózkodó mintegy [4,5 millió](#) belső menekült több mint fele gyermek. A helyzet várhatóan tovább romlik, ugyanis az RSF a kordofáni térségben is támadásba lendült. Mohamed Hamdan Dagaló hadúr – ismertebb nevén Hemedti – zsoldosai ostrom alatt tartják Dél-Kordofán két legnagyobb városát, Kaduglit és Dillinget, valamint megközelítették [Észak-Kordofán](#) fővárosát, El-Obeidet is. Az offenzívának már most súlyos humanitárius következményei vannak: Észak-Kordofánban 40 ezren hagyták el otthonukat.

2019-ben a hadsereg – kihasználva a széleskörű kormányellenes tüntetéseket – megdöntötte a Szudánt 30 éve vaskézrel irányító Omár el-Basír hatalmát. A puccsot Abd el-Fattáh el-Burhán tábornok és Hemedti hajtották végre. A [két katonai vezető](#) demokratikus átmenetet ígért, azonban 2021-ben maguk számolták fel az általuk korábban felállított civil vezetésű kormányt. Az ezt követő időszakban Hemedti – aki az RSF élén emelkedett fel a szudáni politika élvonalába – az Egyesült Arab Emírségek támogatásával igyekezett megszilárdítani hatalmát, majd 2023-ban megpróbált leszámolni társuralkodójával, el-Burhánnal. A gyors hatalomátvitel azonban nem sikerült, és elhúzódó,

véres polgárháború kezdődött. A harci cselekmények [váltakozó sikerrel](#) folytak, ám 2025 tavaszán úgy tűnt, hogy el-Burhán kormányerői felülkerekednek Hemedtin: a szudáni hadsereg márciusban kiűzte az RSF-et Kartúmból, az ország fővárosából.

A polgárháború során Dárfúr vált Hemedti fő bázisává, ugyanakkor a térségben voltak olyan települések, amelyek a kormányerők kezén maradtak. Ilyen volt Al Faser is, ahol több [százezer](#), az RSF által elkövetett atrocitások elől menekülő civil keresett menedéket. A város két éven keresztül állta az ostromot, ám 2025 októberében Hemedti erői elfoglalták a szudáni kormány utolsó jelentősebb dárfúri erődjét. Az ostromot követően az RSF zsoldosai módszeres [fosztogatásba és gyilkolásba](#) kezdtek; több mint kétezer embert öltek meg. A tömeges kivégzések nyomai – köztük a holttestek halmai és a vérrel borított területek – még műholdfelvételeken is azonosíthatók voltak. Az RSF nem kímélte a nőket és a gyermekeket sem: a városban működő Szaúdi Szülészeti Osztály [460](#) páciensét és dolgozóját is megölték. A mészárlás a városból kifelé vezető utak mentén is folytatódott. A tömeggyilkosságokról – az áldozatok és az elkövetők által – készített videók rövid időn belül elárasztották az internetet.

Noha vannak [próbálkozások](#) a háborús felek közötti közvetítésre és egy tartós humanitárius fegyverszünet letárgyalására, a nemzetközi közösség többnyire közönyösen tekint a szudáni katasztrófára. Ebben jelentős szerepet játszanak a [nagyhatalmi érdekek](#) és a [háborúból származó](#) geopolitikai és gazdasági előnyök. A polgárháború Szudán tartós kettészakadásával fenyeget, és az ország teljes összeomlása olyan menekültválságot idézhet elő, amely könnyen destabilizálhatja az egész északkelet-afrikai térséget és Európát is elérheti.